

Krab červený z Vánočního ostrova

Popis:

Velikost: na šířku až 11,8 cm

Hmotnost: 28 g

Délka života: okolo 12 let

Přirozené prostředí: Nory v lesích Vánočního ostrova, odkud se přesouvají k pobřeží pářit.

Potrava: Jsou to mrchožrouti, živí se mrtvými ptáky, a dokonce i mrtvými kraby, ale i semínky, listím a květy.

Nepřítelé: „Šílení“ žlutí mravenci, vlnobítí a auta. Miliony larev krabů červených navíc skončí jako rybí potrava. V období kladení vajíček ostrov navštěvuje i manta velká, podobná rejnokovi, a žraloci obrovští.

ZEBRA

Zebry patří do stejné čeledi jako koně a osli a obývají nejrůznějších oblastí Afriky. Poznáme je podle charakteristických černobílých pruhů, které jsou podobné otiskům prstů – nenajdeme totiž dvě zebry se stejným pruhováním! Čerstvě narozené zebry tak podle pruhů okamžitě poznají svou matku.

Při obraně dovedou velmi silně kopsnout i kousnout – mají 40 zubů!

Mají dlouhé uši a dokážou jimi otáčet, aniž by musely pohnout tělem. Mohou tak rozeznat zvuky z okolí bez toho, aby na sebe upozornily.

Jen co naprší

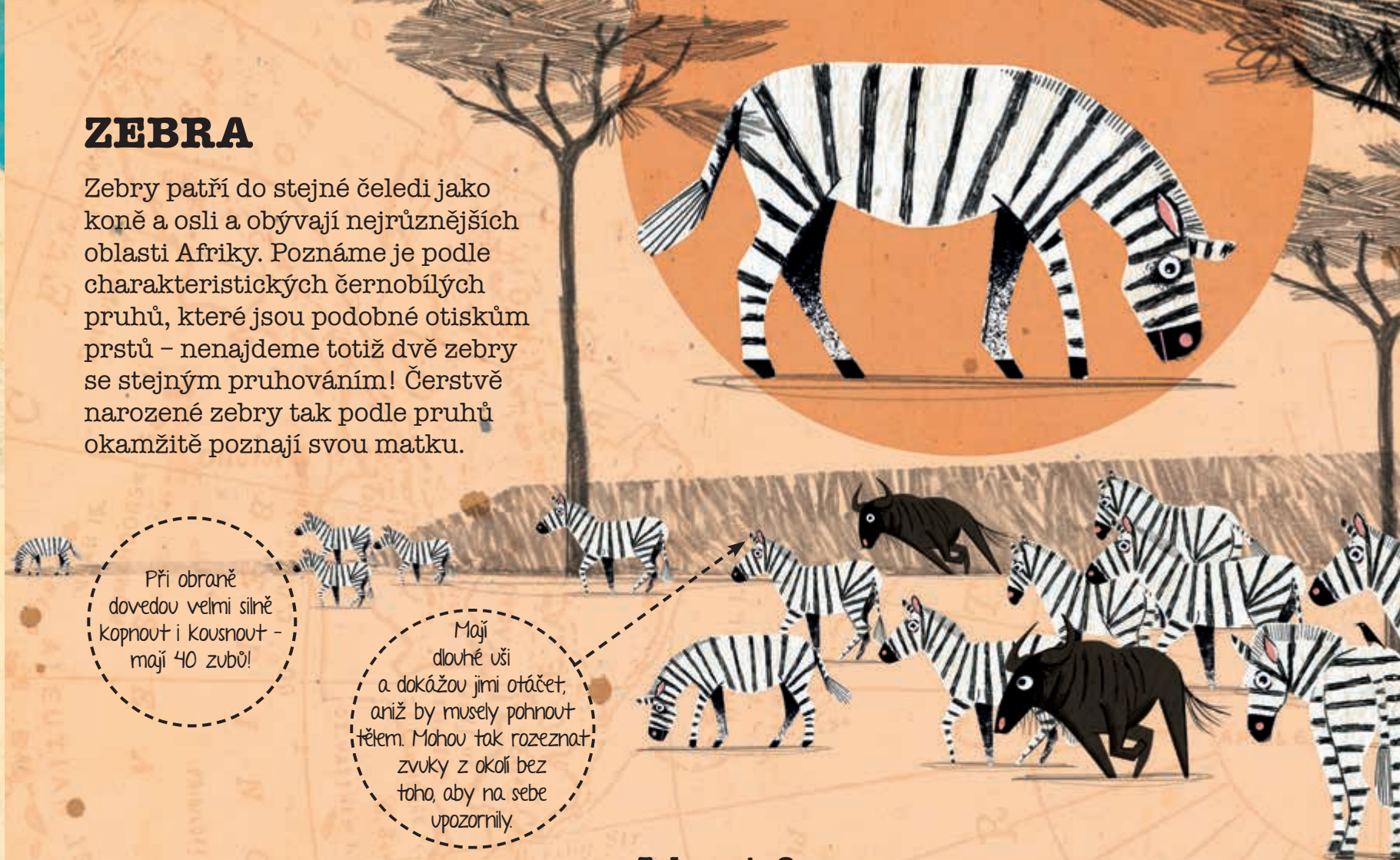
Na pláních národního parku Serengeti v Tanzánii se v květnu po období dešťů na 300 000 zebber společně vydá na dlouhou cestu.

Jdou s deštěm na sever, protože tam, kde je voda, bude i pastva. Celá pouť trvá 12 měsíců a opakuje se každý rok. Zebry během ní urazí 1 600 km a na trase opíší proti směru hodinových ručiček obrovský kruh.

Jak na to?

Když slunce začne vysušovat travnatý porost savany a vyschnou i řeky a studánky, zvířatům nezbyvá nic jiného než se přesunout na čerstvé pastviny. Na své pouti se orientují podle zvuků bouří.

Zebry tvoří jen zlomek milionů býložravců, kteří každoročně migrují za potravou. Společnost jim dělají gazely, antilopy a pakoně a na cestě spolu všichni dobře vycházejí. Jeden z nejnebezpečnějších okamžiků všechna stáda čeká, když překračují řeky Grumeti a Mara. V nich totiž žijí krokodýli a těší se na svačinu...

Čistě je udržují mimo jiné ptáci zvaní klubáci, kteří jim ze srsti vybírají parazity.

Během dne spí zebry vestoje.

Trasa:

- Mezi prosincem a březnem zebry obývají jihovýchodní pláň Serengeti. Zůstávají zde kvůli vydatným deštům a dostatku trávy k pastvě.
- Když koncem dubna déšť ustane, zebry se vydávají na cestu. Nejprve zamíří na západ a odtamtud na sever, kam dorazí v září. Na konci listopadu se vydají zpět na jih – přijdou v prosinci, právě včas, aby stihly období deštů.

BOARDING PASS
TOURIST CLASS

ANIMAL AIRLINES

CESTOVATEL:

ZEBRA

NÁZEV CESTY:

JEN CO NAPRŠÍ

DOPRAVA:

pozemní

RYCHLOST:

Dokážou běžet rychlostí až 55 km/h a urazit až 20 km za den.

KDY:

po celý rok

VZDÁLENOST:

1 600 km

TRVÁNÍ:

12 měsíců

CELNICE:

Zebra

Popis:

Velikost: 2,3 m na délku a až 1,5 m na výšku

Hmotnost: okolo 380 kg

Délka života: Dožívají se až 30 let, ale průměrná délka obvykle nepřesahuje 12 let, protože o zbytek života se postarají predátoři.

Přírodní prostředí: africké pláně, především v Serengeti a v Botswaně.

Rozmnožování: Samice mívají svá první hříbata ve třech letech a mohou rodit každých 12 měsíců, což odpovídá délce jejich březosti. Samci se ovšem nemohou rozmnožovat dříve než v pěti letech.

Potrava: Jsou to býložravci; žerou travu, listí, výhonky, kůru a větve.

Nepřátelé: lvi, krokodýli a hyeny

SOB NEBOLI KARIBU

Sob, v severní Americe známý jako karibu, je čtyřnohý savec z čeledi jelenovitých. Je nápadný svým obrovským parožím, kterými se vyznačují nejen samci, ale i samice!

Jsou to skvělí plavci a mají husté kožichy plné vzduchu, které je nadnášejí a udržují v teple i v ledových vodách.

Na sever a ještě dál

Jedná se o jedno z největších putování suchozemských savců. Sobi obývají severní oblasti Severní Ameriky, Evropy, Asie a Grónska a v létě migrují ještě severněji. Tam na ně čeká úrodná tundra, na níž se mohou dosyta pást.

Jak na to?

Stáda březích samic vyrážejí na pouť s několika-týdenním předstihem před samci. Ti je poté následují v doprovodu mláďat. Dlouhou a únavnou cestu překonávají proměnlivým tempem (někdy jen jdou, jindy běží) rychlostí 7 až 35 km/h. Denně přitom urazí asi 160 km. Každá trasa jejich migrace je dlouhá 1 600 až 2 500 km. Karibu tak ročně nachodí až 5 000 kilometrů!

Úrodná půda tundry poskytuje sobům dostatek potravy - denně jí spořádají na 5 kg.

Jejich úhlavními nepřáteli jsou během přesunů vlci.

Trasa:

- Stáda v létě putují více než 1 500 km na sever. V cíli je čeká tundra se zelenými pastvinami.
- Když překonávají ledové vody velkých jezer a širokých řek, plavou sobi (od přírody skvělí plavci) rychlostí až 10 km/h.
- Na podzim, kdy teploty klesnou na $-50\text{ }^{\circ}\text{C}$ a začne sněžit, se vracejí na jih a přežívají na lišejnících.

RESPONDENCE POST CARD

BOARDING PASS
TOURIST CLASS

ANIMAL AIRLINES

CESTOVATEL:

SOB NEBOLI KARIBU

NÁZEV CESTY:

NA SEVER A JEŠTĚ DÁL

DOPRAVA:

pozemní

RYCHLOST:

160 km denně (průměrně 10 km/h)

KDY:

na jaře a na podzim

VZDÁLENOST:

1 600 až 2 500 km (jedna cesta).
Ročně mohou urazit až 5 000 km.

JAK ČASTO:

dvakrát ročně

CELNICE:

15

Sob neboli karibu

Popis:

Velikost: Samci dorůstají na výšku až 215 cm, samice až 205 cm.

Hmotnost: Samci váží mezi 150 a 180 kg, samice mezi 80 a 120 kg.

Délka života: 10 až 15 let

Přírodní prostředí: Obývají arktické oblasti v Kanadě, Finsku, Rusku, Grónsku a na Aljašce.

Způsob života: Soby ve Skandinávii a Rusku se podařilo domestikovat (= ochočit), a to především zásluhou domorodců (kupříkladu Laponců). Naopak sobi v Severní Americe, Grónsku a na Islandu žijí volně v přírodě.

Potrava: tráva, listy vrby a břízy a kůra stromů

Nepřátelé: vlci, kojoti, medvědi, rosomáci, orli skalní a lidé

KEPORKAK

Keaporkaci patří mezi největší zvířata naší planety. Od špičky „nosu“ po konec ocasní ploutve měří tolik co autobus. Navíc se jim přezdívá „zpívající velryby“.

Pod vodou vydrží až 30 minut, ale obvykle se vynořuje častěji: v létě každých 5 minut a v zimě 10-15 minut.

Směr: tropy

Keaporkak podniká nejdelší pouť ze všech savců a opakuje ji každoročně v závislosti na ročních obdobích. Křížuje všechny oceány, zvláště nedaleko pobřeží a ostrovů. V létě bychom ho našli v chladných vodách blízko severního a jižního pólu, kde má dostatek potravy. Na podzim migruje daleko do teplých vod tropického pásu, kde se páří a vychovává mláďata. Zjara se vrací zpět za potravou.

Jak na to?

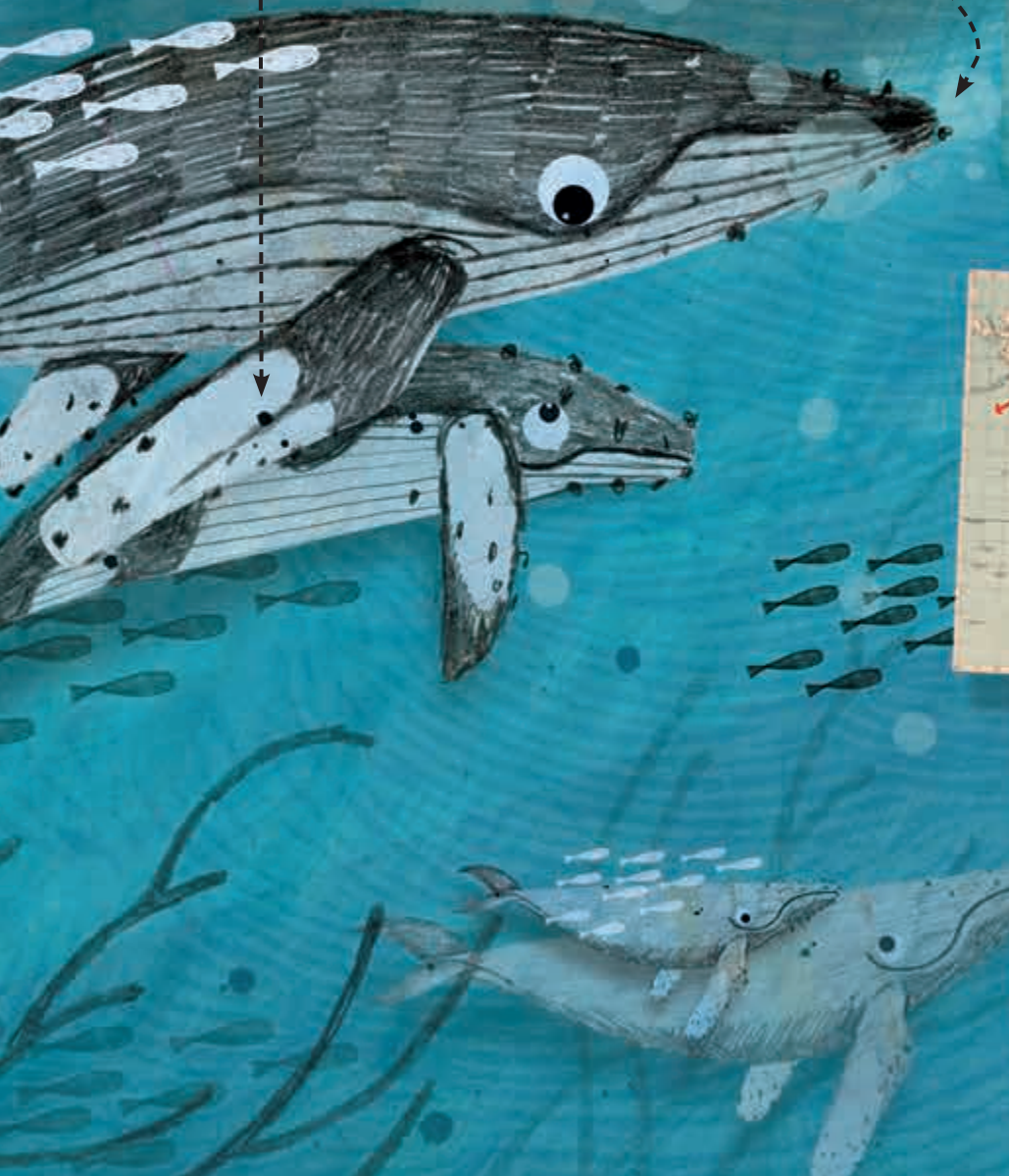
Keaporkaci běžně vyvinou rychlost mezi 8 až 15 km/h, ale raději plavou rychlostí sotva 2 km/h, aby se mohli sdružovat a šetřili energii na dlouhou cestu. Pravidelně se přesouvají asi 5000 km mezi oblastmi páření a krmení, což znamená, že ročně nacestují až 25000 km. Zdá se, že se orientují podle výšky slunce, ale i podle magnetického pole Země.

Jedinci ze stejné oblasti zpívají stejnou píseň.

Nikdo neví, proč vlastně zpívají. Je možné, že jim to pomáhá určit zeměpisnou polohu.

Cestují spolu se svými mláďaty, která neopouštějí jejich tělesnou blízkost. Zdá se, že jde o projev náklonnosti.

Hlavy mají pokryté výčnělky s tvrdými chloupky, s jejichž pomocí se orientují.

Trasa:

- Pohybují se s neuvěřitelnou přesností. Kopírují tak přísné linie, že na tisících kilometrech nevybočí ani o jeden stupeň.
- V létě bychom je našli v chladných vodách poblíž severního a jižního pólu.
- Na podzim plavou daleko do teplých vod v tropech.

CESTOVATEL:
KEPORKAK
NÁZEV CESTY:
SMĚR: TROPY

DOPRAVA:
vodní

RYCHLOST:
Jsou to pomalí tvorové, pohybují se rychlostí v rozmezí 8 až 15 km/h.

KDY:
V létě je najdeme poblíž pólů, v zimě v teplých vodách u rovníku.

VZDÁLENOST:
Ročně urazí až 25 000 km.

TRVÁNÍ:
50 dní, pokud cestují sami, a 70 dní, pokud cestují s potomky.

Keporkak

Popis:

Délka: 12 až 16 m, z čehož třetinu tvoří jejich obří hlava.

Ploutve: Mohou měřit až 5 m.

Ocas: široký až 5,5 m

Hmotnost: až 40 tun

Délka života: 50 let

Životní prostředí: všechny oceány naší planety

Rozmnožování: Jedno mládě každé dva až tři roky. Po narození měří 3 až 4,5 m, váží až 900 kg a denně vypijí okolo 600 l mateřského mléka bohatého na tuky.

Potrava: malé ryby, kril a plankton

Nepřítelé: Kromě kosatek, které je loví, je pro ně hlavní hrozbou zvukové znečištění moře, srážky s loděmi a rybářské sítě.

SLON AFRICKÝ

Slon africký je největší žijící suchozemský tvor a patří mezi hrstku živočišných druhů, které se na naší planetě proháněly už v pravěku (spolu s nosorožci, zubry nebo buvoly). Jeho domovem je subsaharská Afrika, známá svou pestrou krajinou plnou listnatých lesů i vyprahlých pouští, ale nejčastěji bychom ho našli v savanách.

Hnán žízni

Pro slona afrického je život jedna dlouhá cesta po kontinentu. Kvůli ohromnému množství potravy, které spořádá, a potřebě vody se téměř nikdy nezastaví.

Jak na to?

Pohybují se ve stádech, která se vyznačují silnými rodinnými vazbami. V jejich čele stojí matriarcha (vůdčí samice) s letitými zkušenostmi, která je pro úspěch cesty nepostradatelná. Matriarcha představuje paměť svého rodu a střeží vnitřní „mapu“. Ví tedy, kde hledat vodu, podle ročního období i potravu, zdroje minerálů, ale i kde číhá nebezpečí.

Sloni se dorozumívají nízkofrekvenčními vlnami, které se přenášejí i zemí. Dokážou je zachytit nervovými čidly v chodidlech, což jim umožňuje vycítit bouře až na vzdálenost 250 km. Díky tomu se mohou směle vydat za deštěm, a tedy i čerstvou pastvou.

Mají velký a dobře vyvinutý mozek, který je řadí k nejinteligentnějším druhům zvířat.

Na své pouti zanechávají stopu, skoro jako by za sebou vytvářeli jakousi dálnici. Tu následně využívají i jiná zvířata během své vlastní migrace.

Trasa:

- Rok co rok zpravidla kopírují stejnou trasu.
- Na cestu vyrážejí na počátku období sucha, které trvá od června do listopadu, a míří do oblastí, kde zdroje vody nevysychají. Do své domoviny se vrací až s příchodem dešťů.
- Během období sucha můžeme podél řeky Choba, na hranici Botswany a Zambie, spatřit až 45 000 slonů pohromadě.

Aby se tyto objemní býložravci nasytili, musí denně spořádat až 250 kg potravy. To je důvod, proč jsou nuceni žít neustále na cestách.

POST CARD

BOARDING PASS
TOURIST CLASS

CESTOVATEL:

SLON AFRICKÝ

NÁZEV CESTY:

HNÁN ŽÍZNÍ

DOPRAVA:

pozemní

RYCHLOST:

6 km/h; když se cítí ohroženě nebo se rozčílí, dovedou běžet rychlostí více než 40 km/h!

KDY:

každý rok

VZDÁLENOST:

Pokud je rok obzvláště suchý, musí urazit až 325 km, aby našli vodu.

CELNICE: